

Fylkesmannen i Vest-Agder

Utdannings- og barnevernsavdelingen

Saksbehandler: Maiken Messel
Tlf.: 38 17 62 63

Deres ref.:
Vår ref.: 2015/1527

Vår dato: 22.06.2015
Arkivkode: 630

Det kongelige kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

Høringsuttalelse - NOU 2015:2 Å høre til

Fylkesmannen i Vest-Agder er enig i

- Skoleeiers ansvar tydeliggjøres
- Behov for bedre regelvervskompetanse
- Landsomfattende satsing på skolekultur og inkludering
- Krav om internkontroll
- Bestemmelser om ordensreglement og bortvisning flyttes til kapittel 9A. Egentlig er begrepet misvisende da dette er oppførselsreglement.
- Egen bestemmelse om ansatte som krenker
- Synliggjøring av at gjengjeldelse er forbudt, selv om dette kan være vanskelig å håndheve.

Vi ser på intervensjon som et kritisk punkt som det trengs kompetanse på, særlig

- Samtaler med involverte elever og tilskuere
- Hvordan samhandle med foreldre?
- Hvordan/når kan man konstatere at mobbingen har sluttet og hvordan følge opp?

Det er viktig at de forebyggende programmene har lovens krav implementert. Dette innebærer også at det ikke er tilstrekkelig at programmet definerer mobbing som om det er det som utløser handlingsplikten. Vår erfaring er at mange unnlater å handle etter rutinene når de ikke finner at det foreligger mobbing etter anerkjente definisjoner.

Fylkesmannen i Vest-Agder støtter ikke det foreslåtte klagesystemet.

Vi tror ikke at skoleeiers ansvar og kompetanse blir styrket ved at vedtakskompetansen blir overført til Barneombudet.

Vi mener det er bedre å holde på enkeltvedtaket og at dette er bedre egnet til å ansvarliggjøre skoleeier og skolen og systematisere arbeidet. Men det krever langt bedre opplæring av rektorene. Det må være krav om dokumentasjon på hva skolen vil gjøre og hva skolen gjør, men vi er usikre på om forslaget om dokumentasjon vil være tilstrekkelig. Vi tenker at enkeltvedtakskravet er mer forpliktende for skolen og klarere på rettssikkerhet for elev/foreldre. Utvalgets forslag synes å være byråkratisk og gir risiko for forlenget saksbehandlingstid. Vi oppfatter dette som et signal om at FMs klagebehandling ikke er god nok. Det må kunne løses ved kompetanseheving og kapasitetssikring.

Vi tror det største problemet med dagens klageordning er at den ikke er godt nok kjent. Til tross for at skolene i tilsynene påstår at de informerer. Men på den annen side så er det jo også ofte enkeltvedtaket som ikke er fattet.

Fylkesmannens klagebehandling i dag skjer med en gang skolen har fått enkeltvedtak og vi kan gjøre en forskjell der og da. Det er også en kapasitetsutfordring. Uansett om dette blir lagt til Barneombudet eller ikke, så vil det kreve mer personell til å behandle et økende antall saker.

Klage til Barneombudet slik det er foreslått i § 9A-9 vil kunne komme i etterkant, og det hadde vært fint om de kunne ha tatt fortidige saker, dvs. der saken er løst eller eleven har sluttet/byttet skole, men foreldrene klager på at tiltak ikke ble satt i verk tidlig nok og skolen har forsømt seg. Jf. Sivilombudsmannens uttalelse om klagers interesse i å få saken vurdert.

Vi synes det er en dårlig idé å skille klageinstans og veiledning/tilsyn. Dette henger sammen og gir informasjon på tvers. Selv om vi får varsel fra Barneombudet om bekymring for en skole,(mulig tilsyn) så vil vi fortsatt få henvendelser fra foreldre som er oppe i situasjoner og som vi må veilede. Det blir lett vint for oss å henvise til Barneombudet, men vanskelig fordi vi kan veilede om hva foreldrene kan kreve av skolen, men når skal vi henvise de til Barneombudet?

Hva om Barneombudet heller hadde kompetanse som FM kunne få støtte fra i enkeltsaker? Et samarbeid hadde vært fint, særlig når de får så mange klager. Hvorfor sender ikke de klagerne videre til FM i større grad, gjerne med kommentarer og erfaringsdeling? FM har også nærhet og kjennskap til skolene som kan brukes. Sakene er individuelle og det krever grundig behandling. En fjern klagenemnd som behandler kun på dokumentasjon tilsendt i saken, vil være mer byråkratisk.

FM ser også ofte at klager som vi får tilsendt som saker om spesialundervisning, skolebytte osv. har psykososialt miljø som underliggende eller medvirkende årsak. Skal vi da sende 9A-saken til Barneombudet isolert? Det mener vi vil by på utfordringer og vil ikke være hensiktsmessig.

Vi synes det er vanskelig å vurdere sanksjoner.

Prinsipielt mener vi at i tråd med tydeliggjøringen av skoleeiers ansvar bør evt. bøter ilegges skoleeier og ikke rektor personlig.

Kommentar til ny § 13-5

Det er ønskelig med formuleringer som tydeliggjør minstekrav til dimensjonering av PPT. Kan det være aktuelt med forskriftshjemmel?

Med hilsen

Aase Kiledal (e.f.)
ass. direktør

Maiken Messel
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen underskrift